

Laiptai statūs, kaip norėjai.

Neberékauk.

Metaliniai. Sukamieji.

Be turéklų.

Jau bijai? Jau rékti nori?

Kojas sopa?

Jie spiraliniai. Iš oro.

Be pakopų.

Požeminiai laiko sraigtais

Skrodžia skradžiai

Kapo juodžemj. Tie laiptai

Ne bežadžiai.

Ir tos kopėčios ne šiaip sau

Be skersinių.

Nepareisi, neišeisi

Be grumtynių.

Tu manei – į amžių tylą

Leis nukakti

Ta tamsa? Krinti į gilią

Lifto šachtą.

Ko norėjai, ką laimėjai –

Oro sienoj.

Štie laiptai įvijieji –

Tavo sieloj.

Sargas. Koks tenai sargas,

Aklinai užsidaręs sargo

Büdelės tamsoj. Pūga išvagia

Dar vakarykštius lopus žvyro

Ir molio. Véjo gūsiai

Dienos šviesą kas kur išnešioja.

Taip ir su pasauliu. Stovi

Pasaulio sargyboj angelas

Sargas, o ne skérių debesis,

Pinigų debesis nusiaubia

Derlingiausius laukus. Muzika

Priplaka žmogų prie žemės.

Kokia tenai muzika! Plaikstos

Tamsoj blyksnai keršto

Ir neapykantos savo rūbui.

Kūno nuogybė užkloja

Vakarykštius lopus žvyro

Ir molio. Prasideda gruodis.

Tokių sargų jau net vagys

Neberiša, nemuša. Patys

Sargo büdelės prieblados

Virvėmis save susiraišioja,

Ir auga pusnys kieme, auga

Nebaudžiamumas žemos.

Vis pačiam gale tos eilės. Slenka
Ji dešimtmečius, o aš vis gale
Pačiame. Prieš mane stovėjė
Jau suvalgė ir duona, ir žuvį,
Pirką priešaušriu, pirką vėlai
Vakare, o aš vis vidudienį

Stoviu vienas eilėj kažkelintas,
Kažkeliasdešimtas, bet paskutinis.
Prieš mane minios kraunas maišus,
Kuprines duonos, druskos, aliejaus
Ir čia pat ant laužų kepa žuvį.
Ir suvalgo. O aš vis eilėj.

Atmintinai kainas mokū produktų
Ir rakandų, žinau taip pat
Pavadinimus visų rūšių
Kruopų, miltų, tačiau nė vienos
Jų ragavęs nesu ir, atrodo,
Kad vargu ar kada ir ragausiu.

Vis pačiam gale tos eilės. Teka
Saulė, leidžiasi saulė, lyja
Ir užšala lietus, o aš vis vietoj
Mindžikuoju. Kiekvieną iš veido
Atpažįstu seniai. O manęs nė vienas
Nepažįsta, nes aš paskutinis.

Laša pulsas, į langą stikla
Teškena širdis, ir laikrodis
Sieninis ant grindų lašnoja.
Ramybė visiems, kam nereikia
Skaiciuot valandų ir minučių
Iki mirties. Viskas lietaus laiku.

Ramybė visiems, kam nereikia
Skubėti su saule, su autobusu
Ir traukinių tvarkaraščiais,
Kam diena gali apsimesti
Naktim sutemusia, ir kūdikę
Žindanti moteris nebus sena.

Nebus sena netgi ta benamė
Polietileno apsiaustu, bulvių
Maišu vietoj skarelės. Kapsi
Pulsas, kapsi širdis į dubenį
Kaip lietlašiai. Vanduo suskaičiuoja
Save. Viskas lietaus laiku.

Ir ta prošvaistė pro debesį
Niūrų visai ne laiku. Visai ne laiku
Tas ozonas ir ta vaivorykštė
Virš dubenio su vandeniu. Tvarka
Nustatyta pagal pulsą širdies.
Tvarka suardyta. Vietos lietaus laiku.